

Forkyndelsen i det danſke Sprog og høre om andre Forhold, ſom intereſſere dem. Forholdet er alſaa det, at naar der ſkal opføres en ſaadan Kirke, ſom ſkulde rumme nogle flere, end Kirken nu kan rumme, eller den ſkulde udvides ſaa meget, at den kunde rumme lige ſaa mange eller flere, end den nu kan, vil det blive en temmelig haard Bekoſtning for den Halvdel af Kommunens Hartkorn, ſom alene kommer til at bidrage til en Udvidelſe, fordi det er de eneſte, ſom have noget med Kirken at gøre, idet, ſom jeg før bemærkede, omtrent de 45 Tdr. Hartkorn ere tiendefri. Og jeg ſkal tilføje, at de allerede have anvendt 4—500 Kr. til Tegninger og Overſlag til en ſaadan ny Kirke. Finansudvalget har derfor ment, at Forholdene derovre vare af en ſaadan Beſtaffenhed, at der var Grund til at henviſe denne Sag til Miniſterens Underſøgelse og Overvejelse. Udvalget ønsker ikke ſaadan ubetinget at tilraade Tinget at binde ſig til at bygge en ny Kirke til ſaa og ſaa mange Tuſinder, men vi have ment, at Forholdene vare ſaa ejendommelige, at der var Grund til at henviſe Sagen til Underſøgelse og Overvejelse af Miniſteren, og da vi ved Konference i Finansudvalget med den højtærede Miniſter have mødt en velvillig Optræden fra hans Side, idet han har lovet at underſøge og overveje Sagen og i det hele taget at lempe ſig og ſe, om det er muligt at komme til Ende med denne Sag, ſaaledes at det kunde blive til Gavn for alle Parter, haaber jeg ogſaa, at Miniſteren vil være villig til her at modtage en Henviſning om en Underſøgelse og en Overvejelse af dette Spørgsmaal. Med diſſe ſaa Ord ſkal jeg anbefale denne Sag. — Det næſte Spørgsmaal af de her foreliggende, ſom høre ind under Kultusminiſteren, er Andragendet under Nr. 97. Det er et Andragende fra Enken efter en i ſin Tid meget bekendt Mand, nemlig Valgmenighedspræſt Lund af Øſterjølby paa Mors, Fru E. Lund, om en aarlig Underſtøttelſe af Statskaſſen. Afdøde Paſtor Lunds Enke ſidder nu i trange Aaar. Paſtor Lund var Valgmenighedspræſt og ſluttelig Frimenighedspræſt, idet han i ſin Tid paa Grund af nogle Stridigheder med Miniſteriet blev Frimenighedspræſt. Jeg ſkal oplyſe om Grunden til, at Udvalget har kunnet blive enigt om at henviſe denne Sag til Miniſterens Overvejelse. Paſtor Lund blev allerede i 1857 anſat ſom perſonel Kapellan i Magleby paa Møen og blev i 1859 ordineret Medhjælper i Thytrup og Ferndrup i Nordſlesvig. Derefter blev han i Slutningen af 1864 Sognepræſt i Jetsmark i Vendsyſſel, hvor

han forblev til Slutningen af 1871. Alſaa, Manden har virkelig, foruden at have været Kapellan paa Møen og ordineret Medhjælper i Slesvig, været Sognepræſt i nogle Aar i Vendsyſſel og har alſaa en Tid været ſgl. Embedsmand. Han blev ſaa ſenere Valgmenighedspræſt paa Mors, og der virkede han indtil 20de Januar 1883. Nu er der indgivet Andragende til Miniſteriet for Kirke- og Underviſningsvæſenet om Underſtøttelſe af Statskaſſen til hans Enke, men herpaa har Miniſteriet, i alt Fald foreløbig, ikke kunnet gaa ind, ſandſynligviſ blandt andet af den Grund, at Manden var Frimenighedspræſt. Andragendet er meget ſtærkt anbefalet af Sognepræſt Lillelund i Tæbring paa Mors, der fremhæver den afdøde Paſtor Lunds uegennyttige og dygtige Virkſomhed og mener, at det ſun vilde være naturligt og billigt, om hans Enke faar i det mindſte ſaa stor Penſion nu, ſom hun vilde have haft Krav paa, hvis hendes Mand var død, da han var Sognepræſt i Jetsmark. Jeg er viſ paa, at der er mange Medlemmer her i Tinget, ſom have kendt Paſtor Lund og hans Virkſomhed, og alle de, der have kendt noget til Paſtor Lund, vide, hvilken elſtelig og ſlink Mand han var. Og Forholdet er jo dette, at Manden har været i Statens Tjenelſte. Naar Folk andrage om Underſtøttelſe af Staten, er det, ſom det ofteſt kniber med, at finde Forbindelſen mellem Staten og den paagældende, men i dette Tilfælde er Forholdet jo det, at Manden virkelig har været i Statens Tjenelſte, han har været Sognepræſt i Danmark. Udvalget har derfor ment, at det ikke ubetinget vilde henviſe Andragendet for ikke at binde ſig til mulige Konſeſſioner, men har ſtillet ſig velvillig til Sagen i ſin Helhed og henviſer den derfor til Kultusminiſterens Overvejelse. Jeg haaber, at den højtærede Miniſter gennem de Overvejelſer, han ſandſynligviſ vil anſtille, vil komme til det Reſultat, at Fru Lund maatte kunne faa en lille Underſtøttelſe, ſom hun viſt haardt trænger til. Med diſſe Bemærkninger ſkal jeg anbefale diſſe tvende Andragender til den højtærede Kultusminiſter.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Vardenſlet): Om de tvende Andragender, der ere omtalte af den ærede Ordſører, mener jeg at kunne ſatte mig i ſtor Rorthed. Hvad angaar det forſte Andragende, der er opført i Betænkningen under Nr. 47, og ſom gaar ud paa, at der ſkulde ydes et rentefrit Laan af 17,000 Kr. af Statskaſſen til Opførelſe af en ny Kirke i Jolding Sogn, har jeg ikke noget at erin-